

30 Απριλίου, 1991

[ΠΙΚΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5444).

Απόλυση επί εγγυήσει καταδικασθέντος και φυλακισθέντος πριν την εκδίκαση έφεσης — Είναι θέμα που υπάγεται στη διακριτική ευχέρεια του Εφετείου — Τέτοια απόλυση συνιστά ασύνηθες μέτρο που δικαιολογείται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις — Τι συνιστά
 5 εξαιρετικές περιστάσεις είναι δύσκολο να προβλεφθεί — Η ευχέρεια συνάρτησης της απόλυσης με την πρόγνωση του αποτελέσματος της έφεσης στην περίπτωση καταδίκης είναι οριακή δεδομένου ότι προαπαιτείται διαπίστωση πολύ μεγάλης πιθανότητας επιτυχίας και στην περίπτωση της ποινής ότι είναι υπερβολική με
 10 οποιοδήποτε μέτρο — Αρχές που διέπουν την άσκηση της διακριτικής εξουσίας και κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη — Στην παρούσα υπόθεση κρίθηκε ότι δεν υπήρχαν οι εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν απόλυση με εγγύηση του φυλακισθέντος πριν την αποπεράτωση της έφεσης.

15 Ο εφεσείων, φαρμακοποιός 81 ετών κρίθηκε ένοχος σε δεκατέσσερεις κατηγορίες για τη διάπραξη αδικημάτων αναφορικά με την τήρηση και εκπλήρωση των υποχρεώσεων του ως φαρμακοποιού για φύλαξη και διάθεση ναρκωτικών. Του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης ενός χρόνου. Με την αίτησή ζήτησε την απόλυσή του με εγγύηση μέχρι την εκδίκαση της έφεσης. Λόγω για την αίτηση αποτέλεσε η αναβολή της εκδίκασης της έφεσης κατά την ορισθείσα
 20 ημερομηνία.

25 Προηγουμένως το Εφετείο αποδέχτηκε αίτηση του για σύντομη ακρόαση της έφεσης του λόγω της μεγάλης του ηλικίας, της υγείας και της βραχείας διάρκειας της ποινής του.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αφού αναφέρθηκε στις αρχές που διέπουν την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας σε σχέση με την απόλυση καταδικασθέντος και φυλακισθέντος πριν την εκδίκαση της έφεσης, απέρριψε την αίτηση και αποφάνθηκε ότι:

30 Η απόλυση φυλακισθέντος με εγγύηση μέχρι την αποπεράτωση

της έφεσης συνιστά εξαιρετικό μέτρο. Βάσει του δικαστικού μας συστήματος το πρωτόδικο Δικαστήριο είναι ο κατεξοχή κριτής τόσο των πρωτογενών γεγονότων όσο και της ποινής. Η αίτηση απορρίπτεται διότι δεν τεκμηριώθηκαν λόγοι που να την δικαιολογούν.

5

Παρατηρήσεις: Οποτεδήποτε εφεσιβάλλεται βραχεία ποινή φυλάκισης είναι επιθυμητό να ορίζεται σύντομη εκδίκαση της έφεσης.

Η αίτηση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Rodosthenous and another v The Police ,1961 C.L.R. 50;

10

Tsouka v The Police, 1962 C.L.R. 261;

The Attorney-General v Ibrahim, 1964 C.L.R. 195;

The Attorney-General v Mehmet (1966) 2 C.L.R. 12;

Petri v The Police (1968) 2 C.L.R. 1;

Zisimides v The Republic (1975) 2 C.L.R. 166;

15

Kay v Municipality of Larnaca (1986) 2 C.L.R. 205;

Lazarou (No.1) v Police (1969) 2 J.S.C. 253.

Αίτηση.

Αίτηση από τον εφεσεσίοντα για απόλυση του επί εγγυήσει μέχρι την εκδίκαση της έφεσης.

20

A. Μαρκίδης, για τον εφεσεσίοντα.

Γλ. Χατζηπέτρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για την εφεσίβλητη.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από το Δικαστή Γ. Μ. Πιχή.

25

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Το αντικείμενο της διαδικασίας είναι αίτηση του εφεσεσίοντα για την απόλυση του επί εγγυήσει μέχρι την εκδίκαση της έφεσης. Της αίτησης προηγήθηκε η διαπίστωση αδυναμίας για την ακρόαση της έφεσης κατά την

ορισθείσα ημερομηνία, στις 30/4/91, λόγω της μη ετοιμασίας των πρακτικών της δίκης. Μετά τη διαπίστωση της αδυναμίας αυτής δόθηκαν οδηγίες όπως τα πρακτικά ετοιμαστούν το συντομότερο δυνατό και εκφράζεται η ελπίδα
 5 ότι κάθε κώλυμα στη σύντομη ακρόαση της έφεσης θα υπερληφθεί. Νωρίτερα ο εφεσείων είχε υποβάλει αίτημα για την σύντομη ακρόαση της έφεσης το οποίο έγινε δεκτό ενόψει του προχωρημένου της ηλικίας του, 81 ετών, και την κατάσταση της υγείας του σε συνδυασμό με τη διάρκεια της επιβληθείσας ποινής φυλάκισης ενός έτους.
 10

Ο εφεσείων, φαρμακοποιός το επάγγελμα, κρίθηκε ένοχος για τη διάπραξη αριθμού αδικημάτων τα οποία ανάγονται στην τήρηση και εκπλήρωση των υποχρεώσεων του ως φαρμακοποιού σε σχέση με τη φύλαξη και διάθεση ναρκωτικών. Οι δεκατέσσερις κατηγορίες στις οποίες κρίθηκε ένοχος είναι:-
 15

(α) Προμήθεια ναρκωτικών κατά παράβαση των διατάξεων του Ν. 29/77 όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 67/83, και των σχετικών κανονισμών (Κ Δ.Π. 160/79 - Κ.Δ.Π. 139/79) (Κατηγορία 2).
 20

(β) Παραποίηση μητρώου ή αρχείου για την φύλαξη και διάθεση ναρκωτικών κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων (άρθρα 347 και 29) του Ποινικού Κώδικα (Κατηγορίες 3-10).

(γ) Παράλειψη καταχώρησης στο σχετικό βιβλίο της διάθεσης ναρκωτικών κατά παράβαση του Ν. 29/77 και των σχετικών κανονισμών (Κατηγορίες 11-15).
 25

Υπάρχει σύμπτωση απόψεων μεταξύ των δικηγόρων ως προς τις αρχές που διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Εφετείου για την απόλυση καταδικασθέντος και φυλακισθέντος προσώπου πριν την εκδίκαση της έφεσης. Οι αρχές αυτές προσδιορίστηκαν με αναφορά σε αριθμό αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις
 30

οποίες έγινε μνεία* και οι οποίες διαφωτίζουν ως προς τα κριτήρια τα οποία λαμβάνονται υπόψη στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου.

Η απόλυση φυλακισθέντος επί εγγύησει πριν την αποπεράτωση της έφεσης συνιστά ασύνηθες μέτρο το οποίο 5 δικαιολογείται μόνον σε εξαιρετικές περιστάσεις τόσο ασύνηθες ώστε να μην έχει εγκριθεί μέχρι σήμερα, όπως ανάφεραν οι συνήγοροι, προηγουμένως. Η φειδώ με την οποία έχουν αντιμετωπιστεί μέχρι σήμερα παρόμοιες αιτήσεις δεν αναιρεί, όπως σωστά υπέδειξε ο κ. Μαρκίδης, 10 την εξουσία για απόλυση ούτε συνιστά ανυπέρβλητο κώλυμα στην έγκριση της. Η εξαιρετικότητα του μέτρου είναι συνυφασμένη με το δικαστικό μας σύστημα το οποίο καθιστά το πρωτόδικο δικαστήριο τον κατεξοχή κριτή τόσο των πρωτογενών γεγονότων, όσο και του μέτρου της ποινής. 15 Τί συνιστά εξαιρετικές περιστάσεις είναι δύσκολο να προβλεφθεί με ακρίβεια και ανεπιθύμητο να καθοριστεί εξαντλητικά. Η ευχέρεια συνάρτησης της απόλυσης με την πρόγνωση του αποτελέσματος της έφεσης, όταν στρέφεται εναντίον της καταδίκης, είναι οριακή δεδομένου ότι 20 προαπαιτείται διαπίστωση ότι η πιθανότητα επιτυχίας είναι πολύ μεγάλη ή όπου στρέφεται εναντίον της ποινής ότι αυτή είναι με οποιοδήποτε μέτρο υπερβολική. Εν πάση περιπτώσει η ευχέρεια αυτή δεν πρέπει να ασκείται με 25 τρόπο που να μεταβάλλει την αρχή ότι το μέσον αναθεώρησης της πρωτόδικης απόφασης είναι η έφεση και όχι η προεκτίμηση του πιθανού αποτελέσματος της.

Ακόμα δυσκολότερο είναι να προβλεφθούν προσωπικές συνθήκες που δικαιολογούν την προαπόλυση του

* (Βλ. *Rodosthenous and another v The Police*, 1961 C.L.R. 50, *Tsouka v The Police*, 1962 C.L.R. 261, *The Attorney-General v Ibrahim*, 1964 C.L.R. 195, *The Attorney-General v Yousouf Mehmet* (1966) 2 C.L.R. 12, *Petri v The Police* (1968) 2 C.L.R. 1, *Zisimides v The Republic* (1975) 2 C.L.R. 166, *Kay v Municipality of Larnaca* (1986) 2 C.L.R. 205 - Βλ. επίσης *Lazarou (No. 1) v. Police* (1969) 2 J.S.C. 253).

εφεσείοντα και δε θα επιχειρήσουμε να τις απαριθμήσουμε. Όπου η ποινή φυλάκισης είναι βραχεία και υπάρχει κίνδυνος ο κατηγορούμενος να εκτίσει μεγάλο μέρος της πριν την ακρόαση της έφεσης, η νομολογία υποστηρίζει ότι δικαιολογείται η σύντομη εκδίκαση της.

5
10 Στην προκείμενη περίπτωση έχει ήδη γίνει η διαπίστωση από το Εφετείο, για τους λόγους στους οποίους έχουμε αναφερθεί, ότι δικαιολογείται η σύντομη εκδίκαση της έφεσης. Δεν έχουμε αμφιβολία ότι αυτό θα ληφθεί υπόψη μόλις ετοιμαστούν τα πρακτικά στην επιλογή της ημερομηνίας ακρόασης της έφεσης.

Η αίτηση απορρίπτεται.